

**Opinia Komitetu Regionów „Rok po szczycie w Lizbonie: aktualny stan partnerstwa Afryka-UE”
oraz „UE, Afryka i Chiny: w kierunku trójstronnego dialogu i współpracy”**

(2009/C 211/02)

KOMITET REGIONÓW

- Z uznaniem przyjmuje starania podejmowane przez podmioty europejskie i afrykańskie od czasu zainicjowania partnerstwa UE/Afryka i podkreśla konieczność dalszej realizacji, przyspieszenia, wzmocnienia i poszerzenia już podjętych inicjatyw w ramach ośmiu partnerstw.
- Proponuje, by Komitet Regionów został włączony do prac grup odpowiedzialnych za wdrażanie partnerstw tematycznych, zwłaszcza dotyczących sprawowania rządów, milenijnych celów rozwoju, zmian klimatu, migracji, mobilności i zatrudnienia; podkreśla konieczność wyposażenia UE w narzędzia statystyczne i instrumenty oceny dotyczące działań w zakresie współpracy zdecentralizowanej podejmowanych przez władze lokalne i regionalne; przypomina, że konferencja na temat współpracy zdecentralizowanej powinna być głównym miejscem dialogu między Komisją a KR-em i że w związku z tym należy przyznać w tym kontekście szczególną rolę stosunkom UE–Afryka.
- Z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie współpracy między UE, Afryką i Chinami i przypomina o istniejących obecnie rozbieżnościach w zakresie celów i środków między polityką pomocy na rzecz rozwoju prowadzoną na kontynencie afrykańskim przez UE i przez Chiny. Rozbieżności te sprawiają, że ściślejsza współpraca staje się tym bardziej konieczna, przy jednoczesnym zachowaniu wymagających kryteriów w zakresie dobrego sprawowania rządów i przestrzegania praw człowieka.
- Uważa, że już obecnie należy przewidzieć sposoby włączenia afrykańskich, europejskich i chińskich samorządów lokalnych i regionalnych do trójstronnych kontaktów UE-Afryka-Chiny, szczególnie celem określenia dziedzin współpracy.
- Podkreśla konieczność utrzymania i zwiększenia środków przewidzianych na pomoc rozwojową w Afryce w kontekście kryzysu gospodarczego i finansowego.

Sprawozdawca: Jean-Louis DESTANS (FR/PSE)

Przewodniczący Rady departamentu Eure

Dokumenty źródłowe

„Rok po szczycie w Lizbonie: aktualny stan partnerstwa Afryka-UE”

COM(2008) 617 wersja ostateczna

„UE, Afryka i Chiny: w kierunku trójstronnego dialogu i współpracy”

COM(2008) 654 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

A. Uwagi ogólne

W sprawie partnerstwa UE-Afryka

1. Wyraża zadowolenie z opublikowania przez Komisję Europejską komunikatu „Rok po szczycie w Lizbonie: aktualny stan partnerstwa Afryka-UE”, który zawiera ocenę pierwszego roku wdrażania planu działań na lata 2008–2010 obejmującego osiem partnerstw tematycznych, których celem jest konkretna realizacja wspólnej strategii UE-Afryka.

2. Przyjmuje z uznaniem starania podejmowane przez podmioty europejskie i afrykańskie od czasu zainicjowania wspólnej strategii w grudniu 2007 r., które pozwoliły położyć podwaliny pod partnerstwo i współpracę wykraczające „poza pomoc rozwojową”, „poza Afrykę” i „poza instytucje”.

3. Podkreśla, że te początkowe postępy nie mogą przesłonić konieczności dalszej realizacji, przyspieszenia, wzmocnienia i poszerzenia już podjętych inicjatyw w ramach wspomnianych ośmiu partnerstw. Strategia rozwoju i współpracy między Unią a Afryką nie będzie mogła przynieść oczekiwanych efektów bez trwałego i intensywnego zaangażowania z obu stron. Wyniki pierwszego roku wdrażania powinny być dla podmiotów europejskich i afrykańskich zachętą do intensywniejszych wysiłków i do działania na rzecz powodzenia strategii w perspektywie długoterminowej.

4. Wyraża zadowolenie z przyjęcia 21 listopada 2008 r. wspólnego sprawozdania UE i Unii Afrykańskiej, w którym powtórzono wnioski Komisji Europejskiej.

5. Przyjmuje z zainteresowaniem podejście Komisji obejmujące, poza bilansem, także zalecenia na przyszłość, których celem jest:

- przewyciężenie trudności napotkanych we wdrażaniu planu działań,
- przyczynienie się do zbiorowego podjęcia odpowiedzialności za jego realizację przez wszystkie podmioty,

— rozwinięcie całościowego i przekrojowego podejścia do kontynentu afrykańskiego,

— przyczynienie się do koordynacji i do współpracy UE-Afryka w instancjach międzynarodowych,

— wzmocnienie działań informacyjnych dotyczących celów i osiągnięć partnerstwa celem zapewnienia jego większej przejrzystości i masowego poparcia ze strony ludności w Afryce i w Europie.

6. Podkreśla, że w kwestiach, o których mowa zarówno we wszystkich tych zaleceniach, jak i w trzech filarach partnerstwa – a szczególnie odnoszących się do działań wykraczających „poza pomoc rozwojową” i „poza instytucje” – potencjalna wartość dodana Komitetu Regionów i władz lokalnych i regionalnych UE i Afryki jest oczywista i uznana. W związku z tym Komisja powinna była uczynić z tego zagadnienia jeden z głównych wątków swego komunikatu.

W sprawie trójstronnego dialogu i współpracy między UE, Afryką i Chinami

7. Z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji „UE, Afryka i Chiny: w kierunku trójstronnego dialogu i współpracy” i podkreśla znaczenie rodzącej się dynamiki, która stanowi pierwszy krok w kierunku synergii na rzecz Afryki.

8. Uważa, iż dla przyszłości kontynentu afrykańskiego bardzo ważne jest nawiązanie współpracy między Unią i Chinami. Rozwinęły one bowiem dwustronne partnerstwa z Afryką i są odpowiednio jej pierwszym i trzecim partnerem handlowym, a zarazem dwoma głównymi źródłami inwestycji bezpośrednich na tym kontynencie.

9. Uważa, iż konieczne jest budowanie tego trójstronnego podejścia z uwzględnieniem reszty świata, w tym wielkich krajów o wschodzących gospodarkach.

10. Przypomina o istniejących obecnie rozbieżnościach w zakresie celów i środków między polityką pomocy na rzecz rozwoju prowadzoną na kontynencie afrykańskim przez UE i przez Chiny. Rozbieżności te sprawiają, że ściślejsza współpraca staje się tym bardziej konieczna.

11. Wzywa Unię Afrykańską, państwa afrykańskie oraz władze lokalne i regionalne w Afryce do zajęcia należnego im miejsca w określaniu przedmiotu współpracy i w nawiązaniu tych trójstronnych kontaktów. Nie mogą się one bowiem ograniczać do koordynacji polityki europejskiej i chińskiej.

12. Zachęca decydentów szczebla kontynentalnego, krajowego, regionalnego i lokalnego w Afryce do formułowania propozycji w zakresie współpracy w dziedzinach, które ich zdaniem odpowiadają najlepiej wyzwaniom rozwojowym na kontynencie afrykańskim.

13. Przypomina, że w tym względzie należy przyjąć elastyczne i pragmatyczne podejście, tak aby określić wszystkie potencjalne dziedziny współpracy, nie wykluczając z góry żadnej z nich.

14. Podkreśla znaczenie obszaru współpracy określanego jako „zrównoważona gospodarka zasobami środowiska i zasobami naturalnymi” ze względu na intensywną eksploatację surowców energetycznych prowadzoną w Afryce.

15. Wyraża zdziwienie, że wśród zaproponowanych dziedzin współpracy Komisja nie potraktowała bardziej priorytetowo zdrowia, edukacji i badań naukowych, gdyż są to podstawowe dziedziny z punktu widzenia długoterminowego rozwoju Afryki oraz priorytetowe działania określone w ramach Narodów Zjednoczonych i w ramach partnerstwa UE-Afryka; wzywa Komisję do wzbogacenia propozycji w tej dziedzinie.

16. Zaleca, by nadać Unii Afrykańskiej status uprzywilejowanego partnera rozmów prowadzonych w ramach tych stosunków trójstronnych, tak aby przyczynić się do całościowego i spójnego podejścia wykraczającego poza podziały narodowe.

17. Wyraża zadowolenie z zaplanowanego na maj 2009 r. szczytu UE-Chiny w Pradze i zwraca się do Rady, by:

- uwzględniła na nim współpracę trójstronną UE-Afryka-Chiny celem nadania konkretnego kształtu propozycjom Komisji;
- poszerzyła perspektywy współpracy w sektorze zdrowia, edukacji i badań naukowych;
- wzięła pod uwagę propozycje zgłoszone przez podmioty afrykańskie.

18. Podkreśla, że UE powinna zachować wymagające kryteria w zakresie dobrego sprawowania rządów i przestrzegania praw człowieka w prowadzonych przez siebie działaniach na rzecz pomocy rozwojowej w Afryce, zarówno w ramach współpracy dwustronnej UE-Afryka, jak i trójstronnej UE-Afryka-Chiny.

19. Uważa, że stawiane w tej dziedzinie wymagania powinny być traktowane dynamicznie i stosowane stopniowo, tak by uwzględniać osiągnięte już rezultaty i działania podjęte przez państwa afrykańskie na rzecz dobrego sprawowania rządów i przestrzegania praw człowieka.

20. Podkreśla, że współpraca trójstronna UE-Afryka-Chiny nie powinna polegać na dostosowaniu się do metod i celów Chin, gdyż takie podejście mogłoby być niezgodne z wartościami i zasadami UE oraz z postrzeganiem długoterminowo interesem

Afryki. Nie wyklucza to poszukiwania obszarów wspólnych interesów.

21. Podkreśla rolę, jaką w długoterminowej perspektywie może odgrywać Komitet Regionów oraz europejskie, afrykańskie i chińskie władze lokalne i regionalne w konkretnej realizacji trójstronnych kontaktów UE-Afryka-Chiny. Rola ta powinna być coraz bardziej widoczna, podczas gdy na razie rozwijają się stosunki dwustronne UE-Afryka, Afryka-Chiny i UE-Chiny.

22. Uważa, że tryb realizacji współpracy i kontaktów trójstronnych powinien uwzględniać warunki gospodarcze i społeczne każdego regionu czy obszaru i być do nich dostosowany. W określenie tego trybu należy włączyć władze lokalne i regionalne UE, Afryki i Chin.

23. Podkreśla, że należy opracować narzędzia monitorowania i nadzoru wdrażania trójstronnej współpracy i dialogu, tak aby zagwarantować wypełnienie zobowiązań podjętych przez poszczególne strony.

Wpływ kryzysu finansowego i gospodarczego

24. Jest zaniepokojony konsekwencjami międzynarodowego kryzysu gospodarczego i finansowego dla Afryki, gdy tymczasem uwaga skupia się na sytuacji w krajach rozwiniętych.

25. Jest zaniepokojony faktem, iż kraje rozwijające się pozostają nadal na drugim planie. Między innymi Afryka jest skandalicznie słabo reprezentowana w grupie G20, co uniemożliwia jej wpływanie na międzynarodowe decyzje mające zahamować kryzys gospodarczy, podczas gdy niesie on ze sobą zwiolokrotnione, bezpośrednie i pośrednie skutki dla tego kontynentu.

26. Przypomina, że kryzys ma wzmożony bezpośredni i pośredni wpływ na kontynent afrykański ze względu na słabość modeli społecznych i gospodarczych. Wpływ bezpośredni wyraża się szczególnie zmniejszeniem eksportu surowców z krajów afrykańskich z powodu spowolnienia w gospodarce światowej, załamaniem się inwestycji zagranicznych, groźbą pogłębienia się kryzysu żywnościowego w związku z mniejszą dostępnością środków oraz spadkiem dochodów ze względu na zmniejszenie przekazów pieniężnych przesyłanych przez emigrantów afrykańskich dotkniętych bezrobociem w krajach rozwiniętych. Wpływ pośredni polega głównie na redukcji pomocy rozwojowej i skierowaniu środków krajów rozwiniętych na wsparcie rodzimej działalności gospodarczej.

27. Przypomina, że według ocen MFW wpływ kryzysu gospodarczego na kontynent afrykański objawi się spowolnieniem wzrostu gospodarczego, który wyniesie w roku 2009 najwyżej 3 %, co położy kres średniemu wzrostowi przekraczającemu 6 % w ostatnich 5 latach i stopniowej poprawie sytuacji gospodarczej, politycznej i społecznej na kontynencie afrykańskim.

28. Uważa, że kryzys będzie dla Afryki szczególnie trudny ze względu na słabość polityki społecznej oraz na zagrożenie kryzysem humanitarnym, politycznym i społecznym, który byłby źródłem destabilizacji w całym regionie i potencjalnym powodem nowych konfliktów.

29. Podkreśla w tym kontekście znaczenie partnerstwa UE-Afryka i projektu współpracy UE-Afryka-Chiny oraz konieczność utrzymania i zwiększenia środków przewidzianych na pomoc rozwojową w Afryce.

30. Z żalem zauważa, że niektóre państwa członkowskie zapowiedziały już zmniejszenie pomocy na rzecz rozwoju, co oznacza dodanie do kryzysu w Afryce nowego czynnika kryzysowego.

31. Potwierdza centralną rolę europejskich władz lokalnych i regionalnych w tej trudnej sytuacji finansowej. Ich działania nie ograniczają się bowiem do udzielania znacznej pomocy finansowej, lecz idą dalej i obejmują transfer wiedzy i doświadczeń oraz współpracę w ramach konkretnych projektów.

B. Rola władz lokalnych i regionalnych w partnerstwie UE-Afryka

Specyfika władz lokalnych i regionalnych

32. Wyraża zadowolenie z uwzględnienia społeczeństwa obywatelskiego i nietradycyjnych podmiotów w ramach partnerstwa UE-Afryka oraz z propozycji Komisji, by rozpocząć konsultacje z ważnymi podmiotami nieinstytucjonalnymi, w tym ze społeczeństwem obywatelskim, środowiskami akademickimi i sektorem prywatnym, tak aby umożliwić im odgrywanie aktywnej roli we wdrażaniu i monitorowaniu wspólnej strategii.

33. Przypomina Komisji, że należy rozróżnić władze lokalne i regionalne oraz społeczeństwo obywatelskie, że europejskie władze lokalne i regionalne utrzymują aktywne stosunki ze swymi odpowiednikami w Afryce, że współpracują one w dziedzinach, takich jak edukacja, usługi komunalne (woda, odpady), infrastruktura, transport, komunikacja, lokalny rozwój gospodarczy i wspieranie sprawowania rządów na szczeblu lokalnym, i że dzięki tym projektom zdobyły kompetencje, umiejętności i doświadczenia w sektorach szczególnie istotnych dla rozwoju gospodarczego, społecznego i politycznego kontynentu afrykańskiego.

34. Twierdzi, że bardzo istotne jest w związku z tym przyznanie większej roli europejskim władzom lokalnym i regionalnym w ramach partnerstwa UE-Afryka i jak najlepsze wykorzystanie ich doświadczenia.

35. Stwierdza, że w swych wcześniejszych komunikatach, a szczególnie w dokumencie „Władze lokalne: podmioty rozwoju” Komisja otwarcie uznała miejsce władz lokalnych i regionalnych we współpracy międzynarodowej na rzecz krajów rozwijających się, oraz że „Europejskie Dni Rozwoju” w dniach 15–17 listopada 2008 r. pozwoliły władzom lokalnym i regionalnym i Komitetowi Regionów na wykazanie znaczenia ich wkładu we współpracę na rzecz rozwoju oraz konieczności umożliwienia im działania na szczeblu europejskim i międzynarodowym w dziedzinach należących do ich kompetencji.

36. Uważa w związku z tym, że skoro rola ta została uznana, musi ona znaleźć wyraz we wszelkich strategiach współpracy UE, w tym w strategii wobec Afryki oraz w trójstronnych kontaktach UE-Afryka-Chiny.

37. Zwraca się zatem do Komisji o poszerzenie konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim i z innymi niż tradycyjne podmiotami o konsultacje z władzami lokalnymi i regionalnymi, które są kluczowymi partnerami, a także z międzynarodowymi stowarzyszeniami je reprezentującymi, tak aby zapewnić udział europejskich i afrykańskich władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu strategii na rzecz rozwoju.

38. Zobowiązuje się do propagowania i wspierania wysiłków w zakresie koordynacji afrykańskich samorządów lokalnych i regionalnych na szczeblu krajowym i na niższych szczeblach, tak aby wzmocnić dialog zorganizowany między KR-em a władzami lokalnymi i regionalnymi w UE i w Afryce.

Włączenie w partnerstwo władz lokalnych i regionalnych

39. Uważa, że w ramach partnerstwa UE-Afryka europejskie i afrykańskie władze lokalne i regionalne powinny zostać zaangażowane na następujących trzech poziomach:

- opracowanie strategii współpracy z Komitetem Regionów i włączenie go do sformułowania planu działania na rzecz wdrażania partnerstwa,
- realizacja projektów w dziedzinie współpracy, tak aby przyczynić się do koordynacji inicjatyw Unii Europejskiej, Unii Afrykańskiej, poszczególnych państw oraz władz lokalnych i regionalnych,
- monitorowanie i ocena wdrażania partnerstwa, tak aby wzbudzić zbiorowe poczucie odpowiedzialności i poparcie ludności.

40. Proponuje, by w tym celu Komitet Regionów został włączony do prac grup odpowiedzialnych za wdrażanie partnerstw tematycznych, złożonych ze szczególnie zaangażowanych państw członkowskich, Komisji i Sekretariatu Rady. Komitet Regionów przypomina, że uczestniczy w pracach grupy ds. demokratycznego sprawowania rządów i praw człowieka i że udział ten powinien zostać rozciągnięty na inne partnerstwa, w których władze lokalne i regionalne mogą odegrać istotną rolę, a mianowicie partnerstwo na rzecz milenijnych celów rozwoju, partnerstwo w zakresie zmian klimatu oraz partnerstwo w dziedzinie migracji, mobilności i zatrudnienia.

41. Przypomina, że nie istnieją na dzień dzisiejszy dokładne, szczegółowe i pełne dane statystyczne dotyczące całkowitej sumy, którą władze lokalne i regionalne przeznaczają na współpracę na rzecz rozwoju, ani głównych dziedzin współpracy czy też wykorzystywanych w tym celu zasobów ludzkich, a jest to przecież istotna informacja, by osiągnąć spójność i synergię tych inicjatyw z celami partnerstwa UE-Afryka.

42. Podkreśla w związku z tym konieczność wyposażenia UE w narzędzia statystyczne i instrumenty oceny dotyczące działań w zakresie współpracy zdecentralizowanej podejmowanych przez europejskie władze lokalne i regionalne, szczególnie w Afryce, z uwzględnieniem faktu, iż działania tych władz nie mogą być oceniane tylko przez pryzmat finansów ze względu na znaczenie udzielanej przez nie pomocy niematerialnej.

43. Wyraża zadowolenie z tego, iż Komisja podziela obecnie opinię o konieczności utworzenia „giełdy” współpracy zdecentralizowanej celem ułatwienia wymiany informacji i umożliwienia zawiązania nowych partnerstw lokalnych w ramach współpracy zdecentralizowanej spójnych z już podjętymi działaniami.

44. Przypomina, że gotów jest utworzyć i koordynować w partnerstwie z Komisją taką „giełdę” w formie portalu internetowego, który stanowiłby niejako kontynuację dorocznej konferencji poświęconej współpracy zdecentralizowanej.

45. Przypomina, że konferencja na temat współpracy zdecentralizowanej powinna być głównym miejscem dialogu oraz strategicznej i politycznej refleksji nad działaniami w ramach współpracy zdecentralizowanej, i że w związku z tym należy przyznać w tym kontekście szczególną rolę stosunkom UE-Afryka, tak aby przyczynić się do pogłębienia kultury współpracy między europejskimi i afrykańskimi władzami lokalnymi i regionalnymi, uzyskać dokładniejszą wiedzę o problemach lokalnych w zakresie rozwoju, a także wyłonić strategiczne wytyczne związane z partnerstwem UE-Afryka.

Dążenie do włączenia w partnerstwo afrykańskich władz lokalnych i regionalnych

46. Uważa, że włączenie władz lokalnych i regionalnych do partnerstwa UE-Afryka nie powinno się ograniczać wyłącznie do władz europejskich.

47. Podkreśla, że trwający proces decentralizacji i zjawisko intensywnej urbanizacji w Afryce sprawiają, że władze lokalne i regionalne muszą zmierzyć się z problematyką rozwoju oraz ze skutkami kryzysu gospodarczego i finansowego w Afryce, które będą odczuwalne przede wszystkim na szczeblu lokalnym.

48. Uważa, że w dążeniu do większej skuteczności i spójności działań na rzecz rozwoju należy uwzględnić zaangażowanie afrykańskich samorządów lokalnych i regionalnych.

49. Zwraca się zatem do Komisji o prowadzenie konsultacji nie tylko ze społeczeństwem obywatelskim, podmiotami nietradycyjnymi i europejskimi władzami lokalnymi i regionalnymi, ale również z afrykańskimi samorządami lokalnymi i regionalnymi oraz z międzynarodowymi stowarzyszeniami, które je reprezentują.

50. Zachęca międzynarodowe stowarzyszenia afrykańskich samorządów lokalnych do pogłębienia koordynacji z Unią Afrykańską i z państwami afrykańskimi, tak aby wzmocnić synergię między działaniami prowadzonymi w Afryce na szczeblu krajowym i na niższych szczeblach.

51. Podkreśla rolę europejskich i afrykańskich władz lokalnych i regionalnych w zwracaniu uwagi obywateli na problematykę rozwoju poprzez skupianie wokół konkretnych projektów współpracy stowarzyszeń lokalnych i obywateli zainteresowanych sprawami rozwoju. W ten sposób władze te mogą się przyczynić do powodzenia partnerstwa, które zależy w znacznej mierze od poparcia ludności Północy i Południa dla celów współpracy i rozwoju.

Partnerstwo na rzecz demokratycznego sprawowania rządów i praw człowieka

52. Przypomina, że prawdziwie demokratyczne sprawowanie rządów wymaga rzeczywistego udziału samorządów lokalnych i regionalnych w procesie decyzyjnym.

53. Zwraca uwagę na to, że władze lokalne i regionalne, dzięki inicjowanym przez nie projektom, przyczyniają się do wzmocnienia demokracji i opracowania strategii w zakresie dobrego sprawowania rządów, jak wskazują na to zasady i główne dziedziny działań zawarte w europejskiej karcie poświęconej wspieraniu sprawowania rządów na szczeblu lokalnym.

54. Podkreśla, że dzięki współpracy w ramach projektów, które mają na celu rozwiązywanie codziennych problemów, władze lokalne i regionalne przyczyniają się do zwiększenia zaufania do demokracji lokalnej.

55. Podkreśla znaczenie zasady określającej rolę współpracy zdecentralizowanej w reformie polityki na rzecz rozwoju, zgodnie z którą lepsze zarządzanie ma kluczowe znaczenie dla powodzenia polityki rozwojowej, a podstawowym elementem dobrego zarządzania jest uznanie, że najlepiej podejmować decyzje na szczeblu najbliższym obywateli.

Partnerstwo na rzecz milenijnych celów rozwoju

56. Zwraca uwagę na fakt, iż wiele samorządów lokalnych i regionalnych w UE ma związane z problematyką rozwojową kontakty z analogicznymi strukturami w krajach afrykańskich. Zdobyły one w ten sposób wiedzę i doświadczenie, szczególnie w takich dziedzinach, jak edukacja, zdrowie, badania naukowe, usługi komunalne (gospodarka wodą i odpadami), tradycyjne rybołówstwo i akwakultura, infrastruktura, transport, komunikacja, środowisko naturalne, rozwój obszarów wiejskich, regionalny rozwój gospodarczy oraz działania wspierające rozwój samorządów lokalnych i decentralizację polityczną.

57. Przypomina, że władze lokalne i regionalne przyczyniają się do wzmocnienia podstaw finansowych i strategicznych umożliwiających realizację milenijnych celów rozwoju dzięki środkom finansowym i pomocy niematerialnej, które przeznaczają na projekty realizowane wspólnie z partnerami z Afryki i innych krajów rozwijających się.

58. Zwraca się do Komisji o znaczniejsze finansowanie i lepsze informowanie o instrumentach i programach finansowania działań władz lokalnych i regionalnych w ramach współpracy na rzecz rozwoju, gdyż środki, które władze te przeznaczają na konkretne projekty, przynoszą bezpośrednie korzyści lokalnym społecznościom i przyczyniają się w ten sposób bezpośrednio i przy mniejszym udziale biurokracji do poprawy sytuacji w terenie.

59. Zobowiązuje się do promowania wśród władz lokalnych i regionalnych programu „Podmioty niepaństwowe i władze lokalne w procesie rozwoju”, tak aby wykorzystały one wszystkie zawarte w nim możliwości oraz, w razie potrzeby, do zaproponowania wraz z Komisją dostosowania przepisów, tak aby ułatwić ich wdrażanie przez władze lokalne i regionalne.

Partnerstwo w dziedzinie zmian klimatycznych

60. Wyraża zadowolenie z uwzględnienia w partnerstwie w dziedzinie zmian klimatycznych szczebla lokalnego, szczególnie w ramach inicjatywy „Zielona ściana dla Sahary” i podkreśla, że podjęte środki powinny zostać dostosowane do konkretnych sytuacji i potrzeb lokalnych, które mogą znacznie się różnić w zależności od kraju, a nawet w obrębie tego samego kraju.

61. Podkreśla, że współpraca zdecentralizowana na rzecz rozwoju realizowana przez władze lokalne i regionalne jest istotnym czynnikiem rozwoju lokalnego i regionalnego ze względu na znaczną liczbę sektorów, których dotyczy, i na różnorodność publicznych i prywatnych podmiotów, które mogą w niej brać udział.

62. Uważa, że władze lokalne i regionalne mogą w ten sposób pobudzać organizację produkcji, obieg handlowy czy też działalność gospodarczą przy jednoczesnym poszanowaniu ludności i środowiska.

Partnerstwo w dziedzinie migracji, mobilności i zatrudnienia

63. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne zmagają się bezpośrednio z problemami w dziedzinie imigracji, zarówno jeśli chodzi o imigrację nielegalną (przyjmowanie i opieka nad przybywającymi, nielegalne zatrudnienie, przestępczość i bezpieczeństwo w miastach), jak i o usługi, które muszą zapewnić przybyłym (opieka zdrowotna, edukacja itd.) oraz o politykę integracyjną.

64. Przypomina, że doświadczenia niektórych władz w dziedzinie współpracy transgranicznej i międzynarodowej, szczególnie tych, które mają w znacznej skali do czynienia z problemami związanymi z migracją i z jej skutkami, mogą okazać się bardzo użyteczne w poszukiwaniu rozwiązań w dziedzinie migracji i mobilności.

Inne partnerstwa

65. Uważa, że nie należy pomijać dodatkowej wartości wnoszonej przez władze lokalne i regionalne w ramach innych partnerstw. Z uwagi na ich bliski kontakt z ludnością mogą one odgrywać istotną rolę. W związku z tym podkreśla:

- w odniesieniu do partnerstwa na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, iż istotne jest promowanie wszelkich działań zwracających uwagę ludności na konflikty istniejące na obu kontynentach i informujących ją o problemach uchodźców;
- w odniesieniu do partnerstwa na rzecz energii, iż konieczne jest promowanie działań w zakresie współpracy

zdecentralizowanej na rzecz energii ze źródeł odnawialnych i ograniczenia wytwarzania odpadów dzięki realizacji mikroprojektów i działaniom uświadamiającym prowadzonym przez wszystkie podmioty w ramach przeciwdziałania anarchicznym zachowaniom, szczególnie w dziedzinie wytwarzania odpadów przez gospodarstwa domowe;

- w odniesieniu do partnerstwa w dziedzinie nauki, społeczeństwa informacyjnego i przestrzeni kosmicznej, iż istotne jest zachowanie szczególnej czujności celem pobudzania projektów inicjatyw lokalnych, mających na celu przeciwdziałanie zjawisku tzw. „przepaści cyfrowej”.

66. Uważa, że w świetle tych uwag Komisja powinna w pierwszej kolejności przeznaczyć pomoc finansową na wspieranie działań w ramach współpracy zdecentralizowanej odpowiadających celom partnerstwa UE-Afryka.

C. Rola władz lokalnych i regionalnych w trójstronnym dialogu i współpracy między UE, Afryką i Chinami

67. Uważa, że już obecnie należy przewidzieć sposoby włączenia afrykańskich, europejskich i chińskich samorządów lokalnych i regionalnych do trójstronnych kontaktów UE-Afryka-Chiny, szczególnie celem określenia dziedzin współpracy.

68. Uważa, że należy poszerzyć tematykę współpracy trójstronnej z uwzględnieniem wiedzy fachowej i doświadczeń władz lokalnych i regionalnych, szczególnie w dziedzinach należących zwyczajowo do ich kompetencji, jak np. edukacja, woda, komunikacja miejska, gospodarka odpadami, energia i rozwój zrównoważony, które są najistotniejszymi sektorami z punktu widzenia długoterminowego rozwoju Afryki i realizacji milenijnych celów rozwoju.

69. Przypomina o różnicach strukturalnych istniejących między europejskimi, afrykańskimi i chińskimi władzami lokalnymi i regionalnymi w dziedzinie kompetencji, zasięgu czy środków finansowych, co sprawia, że szybkie włączenie władz lokalnych i regionalnych do partnerstwa jest tym bardziej konieczne do wytworzenia kultury współpracy.

70. Uważa, że dialog powinien rzeczywiście zostać zorganizowany na szczeblu kontynentalnym, regionalnym i krajowym, ale że powinien również być rozwijany na szczeblach niższych niż krajowy.

71. Zobowiązuje się do promowania projektów w zakresie współpracy trójstronnej pomiędzy władzami lokalnymi i regionalnymi UE, Afryki i Chin, wykorzystując swe obecne kontakty i wspierając poszukiwanie nowych partnerów i określanie nowych działań na rzecz współpracy zdecentralizowanej.

Bruksela, 17 czerwca 2009 r.

Przewodniczący

Komitetu Regionów

Luc VAN DEN BRANDE